

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Osramočeni so vohuni!

Veliko hrupa napravila je mej nami znana denunciacija kaplana Eržena, ki je kakor blisk razsvetlila nezdrave razmere mej našo gimnazijsko mladino. Hinavci so zvižali oti proti nebu in kričali, da je vse pri koncu in da se prej ko ne bliža sodni dan, češ, da svet ne more dolgo časa več obstati, ko je vender nezrela mladina že tako pokvarjena in popačena! Da so ti hinavci tiste, ki so ovaduštvo mej dijaki umetno vzgajali, v nebo kovali, je samo ob sebi umevno. Še celo rodbinske očete so klicali na pomoč in ječali, da tem vender ne more biti vse jedno, če se jim otroci poturčavajo po naših učiliščih. Razsodni možje pa so vohunstvo takoj od pričetka obsojali in smešno se jim je videlo, ko je hotel kaplan Eržen biti nekak nadzornik nad deželnim šolskim svetom. Tolažili so se tudi s tem, da bode šolska oblast že imela toliko moči v sebi, da bode brez pomoči omenjenega šentpeterskega kaplana vzdržati vedela v disciplini gimnazijsko mladež. In šolska oblast je storila popolnoma svojo dolžnost. Pričela se je dolga in stroga preiskava; vsaka nitka Erženovega ovaduštva se je do pičice zasledovala in skoraj mesec dni pisali so se zapisniki, prav kakor da se vrši kaka preiskava radi hudodelstva veleizdaje ali kakega drugega takega groznega zločina. Šolski nadzornik Šuman se vsled ukaza barona Heina ni smel z drugim pečati, kakor s to zadevo in izprašan je bil skoraj vsak dijak, ki je v družbi svojih tovarišev kdaj kako labkomišljeno besedico spregovoril, ki se je po receptih „Rimskega Katolika“ dala na kak hudoben način zaviti. Dolgo časa se je vlekla preiskava in sedaj je skoraj dognana. Po ti preiskavi je brez dvojbeno dognano, da tisto sodomsko in gomorsko žveplo, po kojem so vpili fanatični dušni pastirji, v večini ni ničesar drugega nego izrodek lastne domišljije, ki povsod sluti peklenski ogenj in peklenskega satana. Ta domišljija pa je posebno živa zatagadelj, ker dotičniki menijo, da se bodo na zgorej prikupili, če tudi tam vruga izganjajo, kjer ga ni. Dalje je preiskava dognala, da tisti ovaduhi, ki so z denarjem in z izleti vzgojeni bili, mej mladino moralno dosti manj veljajo, kakor njihovi součenci, koje so očrnjevali po

naših kaplanijah. Mej to drubaljo nahajajo se surovi fantalini, ki so se drznili očitno vpiti: „Preširen, Gregorčič in Aškerc so svinje“. Kdo bi se tukaj ne spominjal pokojnega kanonika Marna? Bil je veren mož in Boga nam je s slovenščino neprestano klical pred dušo. Preširna je mladini deloma tudi pridržaval, ali če se je čital na primeru nebeški „Krst pri Savici“, tedaj žarile so se tudi staremu učitelju oti, dasi je bil vesten in vzoren duhovnik. In gorje učenec, ki bi se bil predrznil opsovati našega prvega duševnega velikana Franceta Preširna z zgorej omenjeno psenko! Vzgojil nas je strogo krščansko ali takih divjakov, kakor so jih sedaj Mahničevi nazori mej našo mladino zasejali, takih divjakov pod Marnom ni bilo. Popolnoma nemogoče nam je misliti, da bi bila pod vodstvom tega učitelja slovenska mladina kdaj tako zašla, da bi brez sramu pljuvala bila mrtvemu pesniku na gomilo!

Cela ovadba kaplana Eržena in rodbinskih očetov, za kojimi se je ta človek v svoji stiski skrival, razpočila se je več ali manj v nič, kakor se razpoči v nič pena na vodi. Najhujših slučajev je bil pač oni, da se je nekemu dijaku očitalo, da je tajil Boga. Očitanje je to grozno in kdor je treščil mej svet, dolžnost mu je, da je dokaže. Sicer ima pričakovati, da ga zadene zaničevanje in da ga svet uvrsti mej podle ovaduhe. Preiskava je gledé tega bogotajstva sledeče dognala. Znano je, da se na višji gimnaziji v veronauku razpravlja tudi o dokazih, ki govore za Boga in vsaj pokojni Gogola je pri tisti priliki vselej spregovoril tudi o takoimenovanih protidokazih, koje navajajo brezverci v to, da ni Boga. Pri tem je bistroumno izpodbil vse takoimenovane protidokaze ter nam razkril njihovo ničnost. Spodbujal nas je celo, da naj napravljamo disputacije, v kojih se naj vse naglaša, kar je pro in contra. Še dobro nam je v spominu, kake disputacije so vsled tega časih razlegale se po Alojzijeviskem vrtu. Dijak je prevzel nalogo, da je zagovarjal večno bitje, drugi dijak pa je zopet kot pravi diabolus rotae zametaval vse dotične dokaze. Se vé, da je končno osramočen moral odriniti.

Ravno isto se je sedaj zgodilo. Dva dijaka sta se na sprehodu dogovorila, da hočeta tvarino

o Bogu razpravljati in sicer tako, da prevzame jeden nalogo eksistenco večnega bitja zagovarjati, drugi pa nalogo, tako imenovane protidokaze braniti. Razpravljala sta pri tem vse tisto, kar je pokojni škof Gogola pri dotični materiji razpravljal in kar brez dvojbe veroučni profesor pri svojem pouku še sedaj razpravlja. Pozneje, ko je bila že trava zarasla celo disputacijo, pa je jeden izmed dijakov na jedenkrat obdolžil svojega součenca, da je Boga tajil. Celi razgovor bil je takorekoč ponavljanje lekcije iz veronauka, ali pozneje se je z njega skovala težka obtožba, tako da je res pravi čudež, da se dotičnemu mladeniču ni celo življenje uničilo. Preiskava pa je dognala njegovo nedolžnost in dognala tudi, da ni nikdar Boga tajil.

Šolska oblast ga je torej oprostila krute te obtožbe in kaplan Eržen ne nosi na svoji vesti uničene eksistence. In tako se je zgodilo več ali manj z vsemi obtožbami. Spregovorila se je morda tu in tam labkomišljena beseda, kakor se to pri nezreli mladini lahko pripeti. Na grmade pa takih grešnikov ne bomo obsojali, pač pa po vsej pravici zahtevamo, da šolska oblast svojo strogost tudi proti drugi strani obrne, to je proti tistim, ki stojé izven gimnazije ter za brbtom šolske oblasti svoje dolge prste stezajo po šolski mladini, da bi ji prej kot mogoče vsako spodobnost in značajnost iz srca iztrgali ter jej vcepili v dušo veselje do hinavstva in ovaduštva. Upamo, da bo šolska oblast imela toliko odločnosti, da bo kaplana Eržena spodila iz gimnazije, nekako tako, kakor je Kristus umazane trgovce spodil iz božjega hrama! —

Državni zbor.

Na Dunaji, 30. novembra.

Poslanska zbornica dognala je v današnji seji razpravo o domobranski predlogi, ki je bila, seveda, s primerno večino vzprejeta.

Začetkom razprave izjavi posl. Dipauli, da (klerikalni) tirolski poslanci ne bodo glasovali, nego se glasovanja vzdržali, ter povdarjal, da je ta zakon konsekvencija oboroženega miru. Vse vojne organizacije ne morejo na obnebu zbirajočih se oblakov razgnati.

LISTEK.

Margarita.

Spisal Lajoš.

(Konec.)

„Ali si oddal pismo?“

„Oddal sem je služkinji, kajti signora Margarita se je odpeljala na deželo, odkoder se ima popoldan vrniti.“

„Dobro, Francesco.“ Bolnik je umolknil, nastala je tihota.

„Francesco,“ zakliče nakrat Merini.

„Eccellenza.“

„Ali Ti je zdravnik povedal, koliko časa mi je še živeti?“

„Rekel je, da za nekaj tednov ozdravite,“ odvrne sluga.

Bolnik je zopet umolknil.

„Francesco,“ prične v novič, „zdravnik ni govoril resnice, a jaz Ti je prikrivati ne morem. Ti si jedini ostanek bivšega bogastva. Ponujali so Ti dobre službe, a Ti si ostal pri meni.“

„Molčite, eccellenza.“

„Dobro vem, da si vso svojo plačo in malo premoženje, katero si v teku petdesetih let prištedil, — zagospodaril za-me,“ motril ga je mokrih očíj.

Sluga je povesil glavo.

„Kot otroka si me pestoval, kot dečka si me varoval in kot moža si me spremljal po trnjevem poti mojega življenja; bil si zvest sluga, dobra duša.“

Francesco je tihotihel.

„Dolžan sem Ti obilo hvale. Vse svoje življenje prebil si v službi naše rodovine; z mano si nosil težko butaro skrbij in težav. Sedaj čutim, kako napačno sem ravnal, ker sem Te obdržal v službi.“

„Saj ste me podili.“

„Pa Ti nisi hotel iti. Ostal si pri meni, da Te sedaj na Tvoje stare dni, ko Ti je hrbet upogoben, postava sključena, oči slabotne, lasje osiveli i obraz naguban, ostal si, da Te sedaj — odslovim.“ Glas se mu je tresel, ko je tako govoril.

„Odsloviti me hočete?“ Skoraj da ni glasno zajokal.

„Da, moram Te.“

„Zakaj?“

„Odpotujem.“

„In jaz čuvam dom, dokler se vrnete.“

„Jaz se ne vrnem več.“

„Ne več? Kam pa potujete?“

„V večnost.“

„V večnost?“ gledal ga je prestrašen, menil je, da se mu blede.

„Dejal sem Ti, da Ti zdravnik ni resnice povedal, a jaz Ti jo hočem, dolžan sem Ti to: do večera umrjem.“

„O ne, ne...“

„Čutim to, tu,“ pokazal je s prstom na prsi, „in zdravnik mi je tisto povedal.“

„O ne, ne, to ne sme biti,“ vzkliknil je zvesti sluga, poljubovaje bolnikovo roko. „Zdravnik se moti.“

„Ne moti se, Francesco. Bodi pripravljen, da na večer zatisneš oči — zadnjemu conte de Merini.“

Francesco je glasno jokalo.

„Ne plakaj tako, slednjemu bide jedenkrat ta ura, tudi Tebi bo. Potem se snideva tam gori zopet,“ dejal je Merini.

„In če smejo tam gori imeti slugo, zbral si bom jaz mojega zvestega Francesca,“ pristavil je dobrovoljno.

Sluga se mu je hvaležno nasmejal.

V tem se duri tihoma odpró, na pragu se prikaže črno oblečena dama. Obraz je imela z gosto tančico pokrit.

Posl. Formanek izjavlja, da bodo zastopniki češkega naroda glasovali zoper predlogo. Pri vojskih službujoči Čehi se preganjajo in trpinčijo. Službeni jezik je nemščina, dasi je večina vojakov slovanske narodnosti. Ali se je čuditi, če pravijo ljudje: Ako naj nesemo za časa vojne svojo kožo na prodaj, dajte nam splošno, neposredno volilno pravico, če pa te ne dobimo, izsilili jo bomo, kadar dobimo puške v roke.

Domobranski minister Welsersheimb govori na dolgo in na široko, zavrača vse pritožbe posamičnih govornikov in taji navedena fakta.

Posl. baron Widman odgovarja na kratko baronu Dipauliju.

Posl. dr. Klaič izjavi v imeni jugoslovanskega kluba, da sta način, kako se je sestavilo novo ministerstvo in vladni program, pokazala njemu in smišljenikom, po kakih potih jim je hoditi. Pri ustanovitvi koalicije imel je konservativni klub merodajno besedo. V konservativnem klubu je bilo mnogo Jugoslovancev; pri ustanovitvi koalicije so se jugoslovanski poslanci kar na kratko ignorirali, v koalicijskem ministerstvu pa razven dveh Poljakov ni nobenega Slovana. Vladna izjava je zahtevala od poslancev, naj zapostavijo politična vprašanja. Narodnostno vprašanje je pri zatiranih Slovanih prvo mej političnimi vprašanji, ker velja zanje rek: *primus vivere, deinde philosophare*. Narodnostno vprašanje se v vladni izjavi niti z jedno besedico ni omenilo in še namignilo se ni, da se bode našim željam administrativnim potem ustreglo. S tem smo bili iz večine izključeni in da nismo izstopili, bi vsak razsoden človek moral reči, da se usilujemo. Stojec na strani manjšine, ne moremo vladi dovoliti predloge, ki nalaga prebivalstvu, katero zastopamo, nova, čutna bremena. V tem oziru se ne damo pramotiti z razločevanjem, ki se dela mej državo in vlado. Vsakokratna parlamentarna večina ima po našem mnenju moč v rokah in skrbeti za interese države. Govornik izjavi h koncu, da bode jugoslovanski klub glasoval zoper predlogo. (Žvahno odobravanje.)

Posl. Biankini kot generalni govornik proti predlogi obžaluje, da pri tej razpravi ni navzočen minister unanjih del. S Hrvati, ki so tolikrat prelivali kri za monarhijo, se ravna kakor s sužnji. Ko je hrvatska duhovščina jela prositi, naj se že imenuje nadškof Zagrebški, so Madjari preprečili, da ni prišla do cesarja. Ker so bili Madjari revolucionarji, zato gospodujejo dandanes. Unanja politika zastopa samo interese Nemčije in Italije. Govornik predlaga resolucijo, s katero zahteva, da bodi deželni jezik službeni jezik pri domobranstvu.

Po daljših opomniah posl. Dipaulija in poročevalca Popowskega preide zbornica na glasovanje. Glasuje se po imenih. Zoper predlogo glasujejo jugoslovanski poslanci in mladočeški klub, protisemiti in Zallinger; za predlogo je bilo 170 glasov, proti predlogi 61.

Koncem seje stavlja je dr. Bareuther nujni predlog, naj se sklene, da sme vlada le s privoljenjem državnega zbora zaukazati izjemne naredbe. Nujnost se je odklonila.

Koncem seje interpelira dr. Laginja nauč-

nega ministra, ali hoče zaukazati, naj se na gimnaziji v Pulju uči hrvatski jezik kot obligatni predmet in v Pazinu ustanoviti popolno gimnazijo s hrvatskim učnim jezikom.

Prihodnja seja jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. decembra.

Mladočeška zmaga.

Predvčeršnjim vršile so se v Pragi ožje volitve mej mladočeškimi in staročeškimi kandidati za občinski svet Praški. Voliti je bilo pet občinskih svetnikov in zmagali so vsi mladočeški kandidati. Splošno se priznava, da je to sijajen odgovor na razglašeno izjemno stanje. Mladočehi imajo zdaj že toliko občinskih svetnikov, da dobe pri prihodnjih nadomestnih volitvah gotovo večino v občinskem svetu.

Nemški nacionalci in vlada.

Po ustanovitvi koalicije in koalicijskega ministerstva izjavljali so nemški nacionalci na raznih shodih in v svojih glasilih, da stopijo v odločno opozicijo zoper novi sistem. Sedaj se čuje, da tega svojega sklepa ne mislijo izvršiti, narobe, da ne mislijo vladi in vladni večini načelno nasprotovati, ker se je koalicija iznebila tistih elementov, ki so nacionalcem prizadevali največ skrbij, namreč večine jugoslovanskih poslancev. Nacionalci so z novim ministerstvom precej zadovoljni, izvzemši morda jedinega Madeyskega, in so pripravljeni podpirati vlado, če se ne bo ozirala na politične in kulturne želje slovanskih članov koalicijske večine.

Shod ogerskih Slovanov in Rumunov.

Že dve leti delujejo voditelji raznih nemadjar-skih narodov na Ogerskem na to, da pride velik shod zastopnikov vseh teh tlačnih in zapostavljenih narodov. Doslej tega ni bilo mogoče storiti, največ zategadelj, ker se ogerski Srbi niso hoteli pridružiti zoper madjarsko prevlado naperjenemu gibanju. Pred kratkim potoval je znani slovaški rodoljub Mudron v Novi Sad in, kakor javljajo slovaški listi, posrečilo se mu je, pridobiti Srbe za to idejo. Shod se bo vršil na spomlad in sicer v središču ogerskih Slovakov v Turčanskem St. Martinu. Doslej je zagotovljena udeležba zastopnikov ogerskih Srbov, Rumunov in Slovakov, a mogoče je, da se udeleže shoda tudi odposlanci Nemcev in Malorusov. „Narodni Listy“, naznanjajoč to vest, pravijo, da je lahko mogoče in celo prav verjetno, da bo madjarska vlada, ki se boji vsakega najmanjšega protesta zoper nje narodnostno politiko, ta shod kratko malo prepovedala, kakor je že več drugih takih shodov preprečila, in dostavljajo: Prireditelji naj se te eventualnosti ne ustrašijo; nasilno preprečenje tega shoda bi mogočnejše in glasneje govorilo in bi se dlje slišalo, nego govori, izrečeni na dovoljenem shodu.

Vnanje države.

Carnot in njegovi tekmeči.

Sinoči došla nam je brzjavka, naznanjujoča, da je prevzel oportunistični poslanec Spuller nalogo sestaviti novo ministerstvo. Spuller je bil že večkrat naučni minister in je še dokaj popularen ter mej poslanci priljubljen. Po svojem mišljenju spada v maloštevilno frakcijo nekdanjih Gambettinih prijateljev. Če se ne primeri kaj posebnega, sestavi torej Spuller novo ministerstvo in sicer tako, da bodo v njem zastopane vse republičanske frakcije, kakor je to želel predsednik Carnot iz vsega začetka. Sploh se je pa pri tej krizi pokazalo, kar so ostrejši motritelji zakulisnih sp'etk že davno prej zapazili, da

zapostavlja Carnot državne koristi vedno svojim osebnim interesom. Carnot si hoče za vsako ceno zagotoviti predsedstvo republike. Ta skrb je bila povod, da je odstranil energičnega in spretnega Constansa, da je v najkritičnejšem trenutku, za časa panamske krize, pustil Loubeta na čelu vlade in ga nadomestil z dobrodušnim, a nesposobnim Dupuyem. Ves francoski svet vé, da bi danes v splosni zbornici ne bilo 60 monarhistov in 43 socialistov, da ni nespretni Dupuy vodil volitve. Pa vzlic tem očitno škodljivim posledicam dosedanje koncentracijske politike bil bi rad Carnot prisilil jednega svojih najnevarnejših tekmecev, Kasimir-Perierja, da sestavi ministerstvo po Carnotovi volji in se tako obrabi in naredil nemogočega. Trije nevarni tekmeči Carnotovi so na ta način sami sebi uničili bodočnost, namreč Constans, Flocquet in Freycinet. Sedaj sta samo še dva, Kasimir-Perier, predsednik poslanske zbornice in Challemel-Lacour, predsednik senata, ki sta nevarna Carnotu in zato je ta pri sedanjih krizi se tako silno trudil, posaditi na sedež ministerskega predsednika vsaj jednega izmed njiju. Posrečilo se mu to ni. Francoski novinarji trde, da je javno mnenje Carnotu neprijazno in sklepajo iz tega, da bo pri volitvi predsednika republike, ki se ima vršiti meseca januarja, bivši monarhist Carnot najbrž propadel.

Polom v Italiji.

Največji finančni zavod italijanski, Rimski „Credito Mobiliare“ naznanil je prevčerašnjim svoj bankerot. To je za Italijo strahovit udarec. Kolika je izguba, se še ne ve, a računa se, da utegnejo upniki utrpeti do 30 milijonov lir, ako je res, da ima propadli zavod nekaj večjih tirjatev. Avstrijski finančni zavodi niso vsled tega v nevarnosti, da izgube kake večje svote, ker že dlje časa niso bili več v posebni zvezi s tem zavodom. Tržaški finančniki so najbrž nekoliko bolj prizadeti.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani, 1. decembra.

Kakor smo že omenili, vršila se je včeraj pri tukajšnjem deželnem kot porotnem sodišču obravnava proti Francetu Peteani - ju zaradi hudodelstva poskušene razbojnega umora, nadalje zaradi hudodelstva javne posilnosti, in zaradi prestopkov po §§ 320 in 431 k. z., ter po § 36 zakona z dné 24. oktobra 1852. France Peteani, čegar oče je pred šestimi leti, zasačen pri tatvini, z nožem zabodel tedanjega mestnega stražnika Russa, ter bil vsled tega obsojen na osem let težke ječe, star je še le 32 let, a ima že jako čudno preteklost. Učil se je v Ljubljani kovaškega obrta, bil pozneje strojni kurjač in nekoliko časa pomožni sprevodnik pri južni železnici, konjederski pomočnik v Zagrebu itd., a povsod odpustili so ga zaradi tatvine; še le meseca aprila letošnjega leta prestal je petnajstmesečno ječo, v katero je bil obsojen, ker je kot pomožni sprevodnik južne železnice kradel iz zaprtih vagonov kavo in drugo blago. Na stavljena mu vprašanja odgovarjal je sigurno in rezolutno, in videlo se je, da ni več novinec v sodni dvorani.

Sodišču predsedoval je deželni sodišča predsednik Kočevar, votanta pa sta bila deželni sodišča svetnika Schneditz in vitez Strahl; obtožbo zastopal je državni pravdnik Pajk, zagovornik pa je bil odvetnik dr. Hudnik. Kakor posnamemo iz obširne obtožbe, pili so v noči od 11. do 12. junija t. l. Predovičev hlapec Nace Balentin, France Peteani in neki delavec v Možinovi krčmi

„Kdo je?“ vpraša Francesco.
Dama pokaže s prstom proti izhodu.
Sluga pogleda svojega gospoda.
„Pojdi,“ reče mu ta.
Francesco ostavi sobo.

Komaj je bil Francesco zunaj, odstrani dama tančico raz obraza.

„Margarita!“

„Adolfo!“

Slonela mu je na roki, močej jo s svojimi solzami. Govorila nista besede. Globoka bolest in veliko veselje nima besed.

Črez dolgo skloni se Margarita po konci:

„Zakaj ste mi to storili?“ vprašala je bolestno.

„Kaj?“

„Ne tajite, jaz vse vem, zdravnik mi je vse povedal. Zakaj nisem bila doma,“ pristavila je tužno.
„Morebiti bi bila dvoboj zabranila.“

„Da ste bili doma, dobili bi pismo, ko je bilo že vse končano.“

„Zakaj ste mi to storili?“

„Za Tvojo čast — Margarita.“

„In zato umiraš?“

„Smrt mi je sladka.“

„In na-me ne misliš?“

„Jaz Te ljubim — bolj ko življenje.“

„In na-me ne misliš?“

„Druzega Ti dati ne morem.“

„In na-me ne misliš?“

„Najdražje, kar imam, dal bom za Te, svoje življenje.“

„In na-me ne misliš?“

„Ti si mi vse; za te umreti mi je najslajša radost.“

Jel je počasi dihali, na čelo mu je stopal smrtni pot.

„Margarita,“ dé težko, „umiram. Pokličí slugo.“

Margarita skoči k durim „Francesco.“

Sluga brzo vstopi in hiti k postelji.

„Daj mi roko. Ločiti se morava, smrt se bliža.“

Prideš kmalu za mano. Hvala Ti na Tvoji zvestobi.“

Sluga je jokal kakor dete, kadar mu ljubljena mati umira. Druzega ni dejal, kakor: „O ne, ne...“

Bolnik je bil vedno bledejši, oči postajale so motne, glas slab.

„Margarita,“ zakliče s slabim glasom.

„Adolfo,“ odvrne Margarita, ki je klečala pri bolnikovi postelji.

„Margarita, jaz grem, še par trenutkov in ne bo me več... Tu na smrtni postelji sva se našla, da se zapustiva. Ljubil sem Te z vso močjo svojega srca. Ti si mi bila vse. Povedal Ti tega nisem

nikdar, trpel sem mnogo pod svojim molkom, a molčal sem. Sedaj pa na smrtni postelji, sedaj, ko se bliža konec, naj pade zagripjalo, vlada naj renica. Bodi srečna. Soproga mi nisi mogla biti — a ljubil sem Te in Te do zadnjega diha. Luč očesa mi ugaša, ne vidim Te več — a srce mi je polno jedne podobe in to si Ti Mar.ga...ri...ta...“

Sapa mu je zastala. Upri je še jedenkrat svoje oči v njo, potem jih zaprl — na veke.

Margarita se ga je oklenila, poljubovala mu oči i ustne, a njeno ljubkovanje je bilo zaman, zbudilo ga ni iz smrtnega spanja.

Dolgo je še klečala pri mrtvecu, močej tla s solzami.

Slednjič ustane. Oči so ji bile suhe, obraz bled ko vosek.

Sklonila se je še jedenkrat čezenj, poljubila mu mrzli ustni.

„Za mojo čast si umrl — in jaz naj živim?“ šepetala je tiho gledaje mu v blede obličje.

Zakrila si je obraz s tančico in tiho odšla.

* * *

Na večer onega dne, ko je conte de Merini umrl, pripovedovali so si valovi reke Adiže, da so sprejeli v svoje naročje operao pevko Margarito Bianchi.

na Poljanski cesti v Ljubljani. Po polnoči šli so v kavarno „Avstrija“ na sv. Petra cesti. Meji potjo so na Poljanski cesti mirno domu gredoča vojaka Valentina Goloba in Matijo Kunca in trgovskega pomočnika Ivana Novaka brez uzroka napadli in kamenje za njimi metali. V kavarni plačal je Balentin račun, ki je znašal 48 kr., s petakom, kar je Peteani dobro videl. Ko so iz kavarne odšli, podali so se Nace Balentin, France Peteani in Jakob Zabukovec, kateri se jima je bil v kavarni pridružil, po cesti do cerkve sv. Petra. Zabukovec ločil se „je tukaj, ter šel po cesti naprej, Peteani in Balentin pa sta šla mimo farovža proti Št. Peterškemu mostu. Blizu mosta udaril je Peteani, ne da bi bil kaj spregovoril, z neko trdo rečjo Balentina v obraz, z levo roko pa ga je zagrabil od zadaj za vrat; udaril ga je potem še jedenkrat nad sencec, vsled česar se je Balentin zgrudil na tla. Peteani pokleknil mu je potem na prsa, tiščal mu z eno roko glavo ob tla, z drugo pa mu je segel v desni hlačni žep in mu vzel denarnico z vsebino 4 gld 52 kr., ter potem zbežal. Balentin obležal je na tleh. Kmalu pa se je vrnil Peteani nazaj in vlekel Balentina do sred mostu; tamo iztrgal mu je še srebrno uro iz žepa in si jo prisvojil, ter ga potem skušal vreči čez mostno ograjo v Ljubljaničo. Balentin držal se je za ograjo, ter upil na pomoč. Slučajno slišala sta upitje Avgust Zornič in France Dečman, ter priletela na most. Peteani izpustil je vsled tega svojo žrtev, ter pobegnil proti nekdanji sladkorni tovarni. Po izpovedbah prič bila je Ljubljaniča tedaj precej velika in ni dvoma, da bi bil vsled udarcev omamljeni Balentin utonil, ako bi se bilo Peteaniju posrečilo, vreči ga čez most. S tem bi bil spraval Peteani jedino pričo storjenega rop iz sveta. Drugo jutro pobegnil je Peteani iz Ljubljane, se klatil po Štajerskem in še te v noči od 25. do 26. junija posrečilo se je žandarjema Kožarju in Fuhrmannu zasačiti ga v Kovačevi hiši v Dobrem Polju. Peteani skril se je bil žandarjema pod posteljo. Na vprašanje, kako se imenuje, odgovoril je, da je Janez Mešič; ko mu je hotel žandarm Kožar vzeti revolver, katerega je Peteani nosil v suknji, pograbil je z obema rokama revolver, ter zaupil; „Rajše življenje, nego revolver!“ Še le, ko mu je žandar Fuhrmann nastavljal bodalo na prsa, spustil je revolver.

Na vprašanje predsednikovo zanikal je Peteani odločno, da bi bil on izvršil rop in poskusil umoriti Balentina, ni pa mogel navesti tehtnega uzroka za svoj beg iz Ljubljane. Glavna priča Nace Balentin potrdil je odločno, da ga je Peteani oropal, ter skušal umoriti. Izpovedba njegova zлага se popolnoma z obtožbo. Tudi godec Zornič, kateri je v kritičnem trenutku bil priletel na most, potrjuje, da je spoznal Peteanija, ko ga je pozneje dotekel. Isto tako izpovedale so priče France Dečman, žandar Kožar, Jakob Zabukovec in Ivan Novak v smislu obtožbe. Sodišče stavilo je porotnikom pet vprašanj in sicer glede hudodelstev poskušnega razbojnega umora in javne posilnosti nasproti žandarjema, nadalje zaradi treh prestopkov, storjenih s tem, da je Peteani povedal žandarjema krivo ime, metal kamenje za vojaki, ter nosil revolver brez zakonitega dovoljenja. Porotniki (načelnik Ignacij Valentinčič) odgovorili so na vsa vprašanja jednoglasno z „da“ in sodišče obsodilo je obtoženca na petnajst let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici 12. junija vsakega kazenskega leta.

Obravnava, kateri je prisostvovalo mnogo občinstva, trajala je sedem ur, ter bila končana ob 7. uri zvečer.

Domače stvari.

— (Vodstvo „Slovenskega Naroda“) prevzel je z današnjim dnem začasno g. dr. Ivan Tavčar.

— (Nj. Vel. cesarica) peljala se je danes zjutraj ob 5. uri skozi Ljubljano s posebnim dvornim vlakom z Dunaja v Miramar. Na tukajšnjem kolodvoru se je vlak mudil samo pet minut.

— (Telegrami slovenskim poslan-
cem.) Gosp. dr. Ferjančič dobil je še sledečo
brzojavko iz Idrije: K uspešnemu koraku čestitamo
— Ivan pl. Premerstein, Pavel Gruden.

— (Naši politični uradniki.) Krški
okrajni glavar g. Weiglein je stopil v pokoj,
na mesto njega pa je imenovan začasnim voditeljem
okrajnega glavarstva v tem samoslovenskem okraju
tajnik pri dež. vladi v Ljubljani g. Schönberger,

ki je morda prav spreten uradnik, a zna le za silo
par slovenskih besed spregovoriti, a je absolutno
nesposoben obravnavati v slovenskem jeziku, ter raz-
umevati slovenski pisane ologe in je slovenski re-
ševati.

— (Zdravniška zbornica kranjska.)
Pritožba slovenskih zdravnikov Ljubljanskih zoper
razsodbo dež. vlade kranjske, s katero se je voli-
tev v zdravniško zbornico kranjsko v Ljubljanski
skupini priznala kot pravilna, dasi sta glasovala
dva prakse ne izvršujoča bivša zdravnika, imela je
popoln uspeh. Ministerstvo notranjih del je namreč
to volitev spoznalo za nezakonito, ter jo zategadelj
razveljavilo, odredivši zajedno nove volitve.

— (Slovensko gledališče.) Jutri se pred-
stavlja na slovenskem odru veleznanim igrokaz v
3 dejanjih „Svetinova hči“, ki ga je po Adolfa
Wilbrandta „Die Tochter des Herrn Fabricius“ po-
slovenil g. Anton Trstenjak. Ker je že minulo
več let, odkar se je ta izborna igra predstavljala na
tesnih deskah bivšega čitalniškega odra, je prav
srečna misel intendant slovenskega gledališča, da
jo je zopet postavilo v repertoire in da se bode
igrala prvič v novem gledališču, kjer bode prišla
še do popolne veljave. Vsebinska igra je jako duho-
vita, psihologična podoba polna krasnih prizorov in
daje glavnima predstavljalcema mnogo prilike iz-
kazati se. Glavni ulogi Svetina in gospe Rozande
sta v spretnih in izkušenih rokah gospoda in gospe
Borštnikove in že to nam jamči za popolni uspeh
igre. Nadejamo se torej, da bode slovensko občin-
stvo pokazalo za to resno igro ono zanimanje, ka-
terto zasluži povsem in da bode gledališče jutri večer
prav dobro obiskano. Prevod g. Trstenjaka odlikuje
se po krasnem jeziku in se dobiva igra po 25 kr.
pri g. Zagorjanu na Kongresnem trgu ali pa zvečer
pri gledališki blagajni.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Glasbo-
ljubno slovensko občinstvo bode imelo prihodnjo
nedeljo čez dolgo zopet priliko, čuti koncert pev-
skega zbora „Glasbene Matice“, kateri je v zadnjih
letih tako visoko povzdignil slovensko koncertno
petje. Program, katerega smo zadnjič objavili, ob-
seza zgolj točke visoke umetnostne vrednosti. Pro-
izvajala se bodo slavna dela petih slovan-
skih skladateljev, stvaritelja ruske narodne
opere Glinke, dobro nam že znanih Čehov
Dvořáka in Fibicha, Poljaka Wieniawskega
in Slovence Foersterja, poleg teh jedna kom-
pozicija znamenitega francoskega skladatelja Tho-
masa in jedna nemškega klasika Beethowna.
Divna „Pomladna romanca“ Fibichova, Dvořá-
kov „149. psalm“, obe veliki skladbi za mešan
zbor s polnim orkestrom, in najboljša slovenska
skladba za mešan zbor, Foersterjeva „Ljubica“, so
občinstvu izvestno še v dobrem spominu izza lanske
in predlanske koncertne sezone. Pri „Romanci“ poje
bassolo operni pevec g. Vašiček. Nekaj posebnega
bo Glinke „Dekliški zbor in Antonide romanca“ iz
najbolj priljubljene ruske narodne opere „Življenje
za carja“. Nam se utegne čudno glasiti ta v pet-
četrtskem taktu zložen zbor, ker smo, žal, le
premalo vajeni pristnemu slogu ruskih narodnih
pesni. Vender imamo tudi mi Slovenci narodne pesni
v takem taktu, n. pr. „Jaz pa pojdem na Gorenjsko“. Žalno romanco v tem zboru poje operna pevka
gospodična Řihova, ki pa bode tudi še nastopala
vsamostojni točki „Poloneza Filine“ iz opere „Mignon“. Gdč. Řihova je v prvi vrsti koloraturna pevka, a kot
taki ji se ni še dalo pri nas dovolj prilike, skazati
izborna svojo tehniko. Ta točka je jedna onih slavnih
koloraturnih, s katerimi je Adelina Patti žela
svetovno slavo. Tudi gdčna Řihova je že sijajno
nastopala s to pijeso v Pragi v Sofijini dvorani.
Prvič nastopi tudi novi učitelj „Glasbene Matice“
za vijolino g. Jeraj, v tekmovanji obdarovani kon-
servatorist, učenec slavnega Helmesbergerja. Igral
bode veliko tehniko zahtevajočo Wieniawskega „Fan-
tazijo na motivih Gounodove opere „Faust“. Končno
omenjamo še Beethovno „Fantazijo za klavir, soli,
mešan zbor in orkester“, v kateri ima veliko nalogo
dobro znani pijanist in učitelj „Glasbene Matice“
g. Hoffmeister. — Širi se zopet govorica po
Ljubljani, kakor ob vsakem koncertu, da so že vsi
sedeži razprodani. Zagotavljamo izrecno, da je ta
govorica popolnoma neosnovana in samo
proti „Glasbeni Matici“ naperjena: se-
deži vseh vrst se še na izbero dobivajo
pri knjigotržcu g. Zagorjanu. Istotam se
dobivajo tudi zborom besede à 10 kr., programi pa
se dajejo zastoj.

— (Miklavžev večer „Sokola“ Ljub-
ljanskega) bode, kakor smo že naznanili, letos
v dvorani starega strelišča in so reditelji oskrbeli
vse potrebno, da se bode ta priljubljeni družbinski
večer vršil prav lepo. Opozarjamo roditelje, ki hoté
svoji deci narediti ta večer veselje in izročiti kaka
darila, da se pravočasno oglašé. Vzpored večera
prijavimo v jutrišnji številki.

— (Prvi „jour-fixe“ Ljubljanskega
„Sokola“) v letošnji zimski dobi zbral je večeraj
v salonu Hafaerjeve pivarne prav obilo članov dru-
štva in bil povsem originalen. Reditelji bratje Fr.
Mulaček, Ambr. Preatoni in Iv. Vernik so
se potrudili prav pošteno ter sestavili zanimiv vzpo-
red. Če se ni ves izvršil tako, kakor so oni določili,
ni njihova krivda. Zabave je bilo vsejedno dovolj.
V igri „Izgubljena suknja“ nastopili so zgolj
Sokolski diletantje in izvršili svoje uloge prav po-
voljno. Muogo smeja vzbujal je brat Rebek ml.,
ki je dobro posnemal slovenski govorečega Itali-
jana. Brat Barborič imel je kar tri uloge ter vse
tri (krojač, žandarm in prijatelj) pogodil
prav dobro v igri in v maski. Brat Marinko ml.
izvel je svojo dokaj veliko ulogo dosti povoljno,
istotako brata Strmečki in Traven. Vsi igralci
bili so prav trdni in se je prvi dramatični poskus So-
kola obnesel jako dobro, kakor je kazalo živahno
ploskanje po končani igri. Muogo zabave je prou-
ročil slavni „moment fotograf“, ki je na korist
„Narodnemu domu“ fotografiral vsacega, kdor je pla-
čal določeno takso. Brata Preatoni (fotograf) in
Traven (njegov pomagač) izvajala sta to točko na
splošno zadovoljnost. Ker nečemo tu izdati tajnosti,
naj le omenimo, da je bil vsakdo presenečen, ko je
videl, kako izborna je zadel fotograf vsacega poje-
dinca, kar je vzbujalo občno veselost. Prav živahna
je bila licitacija prve podobe in se je s fotografo-
vanjem in dražbo zbrala lepa vsotica za „Narodni
dom“. Ad hoc sestavljeni pevski zbor zapel je neko-
liko pesmi in v veselem mešsebojnem občevanju mi-
nil je vsem navzočim prav prijetno prvi zimski druš-
tveni večer. Tekom tega meseca bode drugi „jour-
fixe“, za katerega ravnatelj že delajo priprave in
pri katerem bodo sodelovali tudi društveni tamburaši.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in
Metoda!) Uredništvo našega lista vzprejelo je kot
kronski dar: Iz Gradca 14 kron, katere so
darovali v veseli družbi: g. Ivan Božič 6 k., gospa
Irenka Božič 4 k., g. Anton Gregorec, medicinec,
2 k., neimenovanec 2 kroni. — Živili rodoljubni da-
rovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani po-
slala sta uredništvu našega lista: g. Josip Kuhar,
tajnik banke „Slavije“ 50 vin., g. Karol Ballogh,
uradnik banke „Slavije“ 1 k. 50 vin. Skupaj 2
kroni, kateri izročimo vodstvu. Živila!

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.)
Meseca novembra uložilo je v mestno hranilnico
Ljubljansko 465 strank 182.683 gld. 84 kr., vzdig-
nilo pa 375 strank 217.038 gld. 74 kr.

— (Zdravstveno stanje.) V Mojstrani in
na Dovjem zbolelo je več otrok za ošpicami in za
dušljivim kašljem. Prvi so skoro vsi ozdraveli, pri
slednjih pa je še 10 bolnih. Odredilo se je vse
potrebno, da se bolezen ne razširi.

— (Promet tujcev.) V okraju Kranjska
Gora bilo je v minulem poletju tujcev in turistov:
V Kranjski Gori 50, v Jesenicah 57, na Savi 69,
na Planini 162, pod Korenom 22, v Mojstrani 85
in v Beli peči 79, skupaj 542 oseb (383 moških in
141 žensk.) S Kranjskega jih je bilo 312, iz avstro-
ogorskih dežel 153 in inozemcev 59. Večinoma so
se mudili le po nekaj daj. Postelj za tujce je v Kranjski
Gori 50, v Jesenicah 11, na Savi 26, na Planini
16, pod Korenom 22, v Mojstrani 6 in v Beli peči
25. Voz za tujce je povsodi primerno število jedno-
in dvovprežnih. Koncesijoniranih gorskih vodnikov je
7 v Mojstrani, 2 v Beli peči in po 1 v Kranjski
Gori, v Jesenicah in na Planini. Vodili so 164 oseb
pri 71 gorskih izletih. Na Belopeških jezerih so tudi
trije čolni za tujce.

— (Obsojeni so bili) zaradi motenja vere
pred Tržaškim sodiščem Hamilkar Rascovich,
Avgust Allich in Scipij Bazzanella. Prvi je
dobil šest tednov zapora, ostala dva pa po jeden mesec.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. decembra. Včeraj bila konferenca odposlancev slovanskih klubov, katere so se udeležili doktor Ferjančič, Spinčič, dr. Laginja, dr. Engel, Kaizl, dr. Herold in dr. Začek. Po daljši razpravi zjedini so se odposlanci na to, da predlagajo dotičnim klubom, naj se ustanovi koalirana slovanska opozicija in voli posebna vsem klubom vkupna parlamentarna komisija.

Dunaj 1. decembra. Poslanska zbornica začela danes specijalno debato o bramborske predloge § 1. Klaič nasvetoval, da naj predloga ne velja za Kotski in Dubrovniški okraj. Grof Fran Coronini se je potegoval za predlogo, rekši, da ni posledica trojne zveze in da bi tudi v drugi politični kombinaciji ne bilo mogoče delno razoroženje vojske. Govornik je rekel, da simpatizira z vladno namero glede razširjenja volilne pravice. Fürnkranz govori zoper predlogo.

Pariz 1. decembra. Ker Spuller ni mogel sestaviti novega ministerstva, prevzel je to nalogo po dolgem omahovanju Casimir-Périer in jo reši še danes. V novem kabinetu prevzame Casimir-Périer predsedstvo in vnvanja dela, Raynal notranja dela, Burdeau finance, Spuller pravosodje, vstopijo pa tudi general Mercier, Dubost, Laffou, Loubet, Kerjegu, Delcasse in Jonnart.

Pariz 1. decembra. Državni pravdnik v Orleansu naznanil je raznim listom, da je iz poročil upravnih oblastev vidno, da sta bila zabojčka na nemškega cesarja in na generala Caprivija oddana v Orleansu na pošto.

Montevideo 1. decembra. Tu se razširja malo verjetna vest, da je bil Peixoto umorjen.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . . 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . . 1-40

Naročnje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravišтво „Slovenskega Naroda“.

50.000 goldinarjev je glavni dobi ek velike Inomostske 50krajcarske loterije. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da je žrebanje nepreklčno dne 6. decembra 1893.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

30. novembra.

Pri **Mališci**: Sigmund, Beiche, Rückerd, Holländer, Renter, Stich, Brauer, Hochhauser z Dunaja. — Urbančič iz Kranja. — Kopetzky iz Beljaka. — Rois iz Trsta.

Pri **Slonu**: Polak, Semen z Dunaja. — Skender iz Dalmacije. — Pl. Schmidt iz Trsta. — Košar iz Dobrove. — Ackerman iz Hamburga. — Hudovernik iz Bleda.

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 21. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 549.

V soboto dne 2. decembra 1893.

Svetinova hči.

Igrokaz v treh dejanjih Po Adolfa Wilbrandta igrokazu „Die Tochter des Herrn Fabricius“ poslovenil Anton Trstenjak. Režiser g. Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustopenina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 80 kr., od IV. do VIII. vrste 70 kr., od IX. do XI. vrste 60 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 60 kr., II. vrste 50 kr., III. vrste 40 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustopenina v lože 50 kr. — Parterna stojišča 40 kr. — Dijaške in vojaške ustopenice 80 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustopenice se dobivajo v stari čitalniški trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici.

V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bude v četrtek, dne 7. decembra 1893.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
30. nov.	7. zjutraj	741.8 mm.	-7.4° C	brezv.	megla	5.00 mm.
	2. popol.	738.9 mm.	-0.4° C	sl. zah.	megla	
	9. zvečer	738.1 mm.	-2.4° C	sl. svz.	jasno	dežja.

Srednja temperatura -3.4°, za 4.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 1. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97 gld. 60 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 „ 25 „
Avstrijska zlata renta	117 „ 75 „
Avstrijska krona renta 4%	96 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	116 „ 25 „
Ogerska krona renta 4%	94 „ 15 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1004 „ — „
Kreditne delnice	341 „ 75 „
London vista	124 „ 55 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 27 1/2 „
20 mark	12 „ 28 „
20 frankov	9 „ 95 „
Italijanski bankovci	43 „ — „
C. kr. cekini	5 „ 88 „

Dne 30. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	— „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 25 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	265 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 30 „

Avustg Ultzcher, c. kr. plačilničar naznanja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prezalostno vest, da je blagorodna gospodičina, draga mu teta

Julija Pousche

danes dne 30. novembra ob 2. uri popoldne, po kratki bolezni, prejemši svetotajstva za umirajoče, v 84. letu svoje dobe, v Ribnici mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage pokojnice bude v soboto, dne 2. decembra 1893, ob 9. uri popoldne v gradn trga Ribnica blagoslovljeno in potem na ondoto pokopališče prepeljano.

Svete maše zadušnice brale se bodo v župnijski cerkvi v Ribnici in v tukajšnji cerkvi Sv. Petra. (1196)

Ljubljana, dne 30. novembra 1893.

Mesto posebnih naznanil.

Užaljenim srcem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o nenadomestljivi izgubi iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta, gospoda

Antona Novak-a

posestnika in gostilničarja v Štefanovi vasi

katerega je Vsegamogočni danes, dne 29. novembra popoldne ob 3. uri, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče v 54. letu starosti po kratki, mučni bolezni poklical k Sebi v boljše življenje.

Pogreb bude v petek, dne 1. decembra ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti v Štefanovi vasi št. 25 na pokopališče pri Božjem grobu.

Svete maše brale se bodo v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Štefanova vas pri Ljubljani, dne 29. novembra 1893. (1195)

Marija Novak, soproga.

Leopold, Frano, Anton, Marija, Ana, sinovi. hčeri.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischia, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francovo vare, Karlovo vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Gurib, Genova, Paris, Linc, Ischia, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francovo vare, Karlovo vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenj, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Ischia, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. popoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzenj, Budejovic, Solnograda, Ischia, Gmunden, Linc, Steyra, Pariza, Genova, Gurib, Bregnic, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomost, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

Ob 6. uri 00 min. popoldne „ „

Ob 6. uri 10 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

Ob 1. uri 01 min. popoldne „ „

Ob 8. uri 46 min. zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 2. uri 05 min. popoldne „ „

Ob 6. uri 50 min. zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12—262)

Ob 11. uri 15 min. popoldne „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Ob 6. uri 30 min. zvečer „ „

Velika Inomostska 50-krajc. loterija.

Žrebanje že v sredo!

Glavni dobitnik 50.000 goldinarjev.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. MAYER v Ljubljani.